Пара Брахма Упанишад

Пара-Брахма Упанишад
, превод от проф. А. А. Раманатан,
публикувано от Теософското издателство, Ченай.

Ом! О, Деви, нека чуем с ушите си това, което е благоприятно;
нека видим с очите си това, което е благоприятно, о, вие, достойни за поклонение!
Нека се насладим на срока на живота, отреден от Девите,
хвалейки ги с непоколебимо тяло и крайници!
славният Индра ни благослови
! Нека всезнаещото Слънце
Нека Гаруда, гръмотевицата за злото, ни благослови!
Нека Брихаспати ни дари с благополучие!
Ом! Нека има мир в мен!
Нека има мир в моята среда!
Нека има мир в силите, които действат върху мен!

1. Тогава Саунака, великият домакин (махашала), се обърнал по надлежен начин към почитания мъдрец Пипалада от семейство Ангирас и го попитал: (Всички създадени неща) със сигурност присъстват в божествения етер на сърцето на Брахман (Хиранягарбха). Как великият господар ги е създал от себе си в различни видове и кое е това велико и могъщо знание? На него (Пипалада) каза: Най-превъзходното знание за Брахман, което сега излагам, (Брахман единствено на това) е истинско. То блести ярко в града на трансцендентния Брахман, бидейки отвъд Раджас (и другите гуни), безчастно, чисто, неразрушимо и поддържащо силата на сетивата и жизнените ефири. Той е създателят на групата пчели (под формата на индивидуални души) и ограничава (тяхното външно зрение). Оставайки в града на своето Аз, без да върши светска работа (като аскет) (той осъзнава единство с Брахман). (Но) като извършител на действие, той жъне плодовете (на многократните раждания и смърти), като земеделец. Познаващият истинската природа на действието извършва действие (без привързаност). Познавайки тайната на действието (че непривързаното действие води до освобождение) (аскетът) ще извършва действие. Кой човек (притежаващ разграничение) ще хвърли мрежата (на мотивирано действие) върху този (Брахман, пресявайки го)? (Безмотивното действие) няма да го повлече (към светското), няма да го повлече.

2. Божествата, които управляват жизнения дъх, са четири (Вишва, Вирадж, Отир и Туря). Всички нади (където се намират жизненият дъх и божествата), също са четири). (Първите две, активни в Рама и Арама, се уморяват в будно и сънно състояние и почиват по време на) дълбок сън като ястреб, летящ в небето. Точно както ястреб, летящ в небето, отива (когато е уморен) в своето обиталище, гнездото, така и говорещият (Азът), след като остане в това (будно) и другото (сънно състояние), почива в дълбок сън. Този Аз (докато почива) в златната трансцендентна обвивка (на етера на сърцето) и бидейки безсмъртен, е активен в трите нади (Рама и т.н.). (Първата пада на това е авидя) и той остава в състоянието на Брахман в трите четвърти. Останалата пада (Джива) достига (естественото си състояние) и след това следва (т.е. достига освобождение). Следователно говорещият другаде (Дживата в авидя) и другият (Трипада Брахман) се въобразяват за различни и по този начин Дживата се скита в робство.

(Въпреки че) Дживата остава в златната трансцендентна обвивка (на етера на сърцето), тя все пак изпитва състоянията на будност и т.н., поради авидя). Точно както Девадатта (т.е. всеки човек), събуден от сън, когато бъде побутнат с пръчка, не се връща (да заспи веднага), така и Дживата, получаваща мъдрост от Веданта, няма заблудата за трите състояния на будност и т.н.; и не е опетнена от добри или лоши дела (като например незадължителните) благотворителни дела. Подобно е на малко момче, което изпитва радост без конкретни желания (във всичко, което му идва). Точно както сияйното същество (Джива) (след като се умори в състоянията на будност и сън) приветства радостта от дълбокия сън, така то изпитва блаженство, осъзнавайки (своето единство с) върховното сияние (Брахман), което дава всестранния блясък на светилата (като например слънцето). Така сърцето (читта) се слива с най-висшето (Брахман) и по този начин осъзнавайки Параматман, се наслаждава на блаженство. Чистият цвят (т.е. състоянието на неразличимост) възниква от (милостта на) Ишвара. Отново по същия път на туря-свапна (сънуване в четвъртото състояние) той дава покой на Аза. Точно както пиявицата се движи от едно положение в друго (Джива се движи от будното състояние на туря в състоянието на сънуване на туря); това желание (да се премине от едно състояние в друго в туря) възниква благодарение на (милостта на) Ишвара. Чрез това Джива се наслаждава (чрез разграничаването на пълната и неразграничаващата дълбока медитация, Савикалпа и Нирвикалпа Самадхи).

Пресечната точка между индивидуалното и върховното съзнание се отхвърля, тъй като в нея е замесен оттенък на различие. (Когато съществува само липсата на различие) то е най-висшето (т.е. Брахман) и няма нищо друго освен това. (Когато Себереализацията не е резултат от изучаването и т.н. на писанията), тогава човек трябва да прибегне до осемстепенната Йога; тя като цвят на живовляк (винаги триейки се в стъблото и достигайки състоянието на цвят) успява (да постигне съвършенство). Това, което остава като източник на Индра (Ишвара), е винаги будно там, като източник на Ведата (като Парамешвара). Отвъд (оковите на) добро и лошо, той (аскетът) не е опетнен от (случайни) добри или лоши действия. Това сияйно Същество е (дарителят на) благоволението на други богове (като бог Брахма), „вътрешната проверка“ на формата на непривързаното чисто съзнание, Пуруша, Хамсата на Пранава, върховния Брахман. Това не е главната Прана (жизнено дъх). Пранава е Азът (Джива). (Това състояние на Джива) остава като първото сияйно същество. Как може този, който

познава по този начин (истинската природа на Пранава), да изложи разликата (между Джива и Брахман)? Той осъзнава, че Джива е Брахман (единствено).

3. Тогава за този осъзнат човек реалността (т.е. истинската мъдрост) представлява вътрешният кичур и свещеният конец. За Брахмана, желаещ освобождение, е (позволено) състоянието на вътрешния кичур и свещения конец. Носенето на външно видим кичур и свещен конец (е необходимо) за домакините, занимаващи се с ритуали. Характеристиката на вътрешния свещен конец не е ясно видима като външния конец; това е единението с реалността навътре.

4. То (авидя) не е съществуващо (тъй като причината не е видима), нито несъществуващо (тъй като следствието е видимо като феноменалния свят), нито и двете (съществуваща и несъществуваща част, тъй като двете са несъвместими). То не е различно (от Брахман, тъй като няма самостоятелно съществуване), нито не-различно (тъй като не е субстанция), нито и от двете (различно и не-различно, тъй като е невъзможно). То не е притежано от части (тъй като частите липсват в причината), нито е безчастно (тъй като ефектът се вижда притежаван от части), нито е комбинация от двете. (По този начин авидя е неописуема). То трябва да бъде отхвърлено чрез осъзнаването на единството на Брахман и Себето; защото то е причината за илюзията. Така (трябва да се разбере).

5. Няма нищо друго освен Брахман от петте пади (т.е. турятита). Има четири места за осъзнаване на вътрешния Джива-Брахман, който се състои от четири пади вътре в тялото. (Четирите пади на вясти са: Вишва, Тайджаса, Праджня и Турия. Четирите пади на самасти са: Вирадж, Сутра, Биджа и Турия). В очите, гърлото, сърцето и главата има (четирите) състояния на будност, сънуване, дълбок сън и туря. (Освен това Атман трябва да се разбира като) огньовете Ахавана, Гархапатя, Дакшина и Сабхя. В будно състояние (председателстващото божество е) бог Брахма, в състояние на сън Вишну, в дълбок сън Рудра, а четвъртото състояние е неразрушимото, състоящо се от съзнание. Следователно четирите състояния (будност и т.н.) трябва да се разглеждат като покривало от четири пръста и точно както свещената нишка е с деветдесет и шест ширини от четири пръста (по обхват), така и вътрешната брахма-сутра се състои от деветдесет и шест категории (татви). Както свещената нишка се състои от три нишки, така и вътрешната брахма-сутра се довежда до състояние от тридесет и две категории във всяка от трите гуни.

Това състояние на триадата, пречистено чрез мъдрост, трябва да се познава отделно като трите бога (Брахма, Вишну и Шива). Това е известно като деветте брахмана, притежаващи девет атрибута. Те, преброени като девет, се разделят на три, всяко с по три атрибута и се идентифицират с цифрите на слънцето, луната и огъня. Първото и последното (от триадата) трябва да се завъртят три пъти в средата и да се считат за Брахма, Вишну и Махешвара. Първото и последното трябва да се съединят и възелът на недуалността трябва да се направи във възела на съзнанието. Тогава това, което се простира от пъпа до Брахмарандра и е свързано с двадесет и седемте татви поотделно и притежава трите гуни, трябва да се счита за едно, въпреки че те се виждат с характеристиките на Троицата. Тази (вътрешна) брахма-сутра трябва да се разглежда като висяща от лявото рамо, достигаща до дясното бедро. Срещата на първото и последното трябва да се разбира като имаща една основа. Нещата,

направени от глина, се считат за реални, (но) това е многословие (родено от невежеството); трансформацията е (просто) име; че е само глина, е истина. (Както няма съд без глина, така и първопричината, само Брахман, е реална).

С двете букви на Хамса (т.е. Аз съм Хамса, Брахман) той трябва да бъде убеден във вътрешния кичур и свещения конец. Състоянието на Брахмана е състоянието, заслужаващо медитация върху Брахман. Състоянието на мъдрец е без видим кичур и свещен конец. Така домакинът има видим кичур за извършване на ритуал и свещен конец за придобиване на мъдрост. Към състоянието на подобие на Брахмана има кичур, състоящ се от маса коса и свещен конец, изработени от памучни конци. (Брахма-сутрата е само една); тя е четири (като Вишва, Вирадж и т.н.) чрез четирикратно умножение. Двадесет и четирите татви съставляват нишките. Деветте татви съставляват единния трансцендентен Брахман, (но хората) предоставят много пътища (като Санкхя, Йога и т.н.) поради разликата в подхода. Освобождението е само едно за всички, независимо дали са Брахма и другите богове, божествени мъдреци или човешки същества. Брахман е само един. Състоянието на Брахмана е само едно. Кастите, етапите от живота и специалните задължения са различни. Кичурът е един и същ за кастите и етапите от живота. За аскета, търсещ спасение, основата на кичура и свещения конец, (мъдрите) заявяват, е единствено Пранава. Хамса е кичурът, Пранава е свещеният конец, а Нада е свързващото звено. Това е дхарма и никоя друга не е дхарма. Как е възможно това? Пранава, Хамса и Нада съставляват тройната нишка и това остава в съзнанието на сърцето на човек. Знайте, че това е тройният Брахман. (Аскетът) трябва да се откаже от светския кичур и свещения конец.

6. След като се обръсне и премахне кичура, мъдрият човек трябва да се откаже от външния свещен конец. Той ще има за свещен конец трансценденталния Брахман, който е неразрушим.

7. За да избегне прераждането, той винаги ще копнее за освобождение. Сутрата е наречена така, както показва (освобождение); сутрата наистина е най-висшата позиция.

8. Познава сутрата този, който е станал търсещ освобождение, просяк монах. Той е познавачът на Ведите, имащ безупречно поведение. Той е ученият брахмана, който освещава с присъствието си хората, които седят на един ред, за да вечерят с него.

9. Йогинът, който е познавач на Йога, брахмана и аскет, ще носи тази сутра, чрез която целият този (феноменален свят) е съединен (в едно цяло), точно както скъпоценните камъни са нанизани на нишка.

10. Ученият брахмана, който е дълбоко отдаден на Йога и духовната мъдрост, ще отхвърли външната свещена нишка. Този, който носи сутрата, състояща се от преданост към Брахман, постига спасение. Няма нито нечистота, нито състояние на ядене на остатъци от други, когато човек притежава тази сутра.

11. Тези, които, имайки свещения нишка на духовната мъдрост, притежават сутрата вътрешно, са познавачите на сутрата в света и те са (истинските) носители на свещения нишка.

12. Техният кичур и свещената нишка се състоят от духовна мъдрост (Джняна), те са установени в Джнана; за тях само Джнана е върховна и тази Джнана е обявена за освещаваща.

13. Мъдрецът, чийто кичур се състои от Джнана и никой друг, подобно на пламъка, излъчващ се от огъня, се казва, че притежава (истинския) кичур; не другите, които носят (буква) коса.

14. Тези, които са потопени в дейности, независимо дали са ведически (ритуали) или светски действия, живеят като брахмани само по име, пълнейки коремите си. Те изпитват скръб и се прераждат отново и отново.

15. Свещената нишка, висяща от лявото рамо до дясното бедро, е обратното (на освобождението). Мъдреците ще носят (т.е. ще притежават) истинско знание, което е вкоренено в съзнанието, имащо нишки под формата на истински принципи (татви) и простиращо се от пъпа до върха на отвора в темето на главата (Брахмарандра).

16. Този свещен конец, който е част от ритуала и е направен от (памучни) нишки, трябва да се носи от тях (т.е. невежите). Този, чийто кичур се състои от мъдрост, както и неговият свещен конец, притежава всички (истински) характеристики на Брахмана; другите нямат никакви.

17. Именно този свещен конец е върховната панацея. Мъдрият, който носи този свещен конец, постига освобождение.

18. Онзи учен Брахмана има право на отречение, който има свещения конец както отвътре, така и отвън; но този, който има само един (т.е. външния) конец, никога няма право на отречение.

19. Следователно с всички усилия аскетът ще копнее за освобождение. Отхвърляйки външния конец, той ще носи вътрешната сутра в себе си.

20. Пренебрегвайки външния феноменален свят, кичура и свещения конец, той ще се държи за кичура и свещения конец под формата на свещената сричка (Пранава) и Брахман (Хамса) и по този начин ще се подготви за освобождение. Така е заявил почитаният мъдрец Саунака. Така (завършва) Упанишада.

Ом! О, Деви, нека чуем с ушите си това, което е благоприятно;
нека видим с очите си това, което е благоприятно, о, вие, достойни за поклонение!
Нека се насладим на срока на живота, отреден от Девите,
хвалейки ги с непоколебимо тяло и крайници!
Нека славният Индра ни благослови!
Нека всезнаещото Слънце ни благослови!
Нека Гаруда, гръмотевицата за злото, ни благослови!
Нека Брихаспати ни дари с благополучие!
Ом! Нека има мир в мен!
Нека има мир в обкръжението ми!

Нека има мир в силите, които действат върху мен!

Тук завършва Парабрахмопанишад, включена в Атхарваведа.

Публикувано | Променено на29 юни 2018 г.

Ом

„Това е същността на всяко поклонение – да бъдеш чист и да правиш добро на другите. Този, който вижда Шива в бедните, в слабите и в болните, наистина се покланя на Шива; и ако вижда Шива само в образа, неговото поклонение е само предварително. Този, който е служил и е помогнал на един беден човек, виждайки Шива в него, без да мисли за неговата каста, вероизповедание, раса или каквото и да

било друго, с него Шива е по-доволен, отколкото с човека, който Го вижда само в храмове.“
Свами Вивекананда
Пълни съчинения на Свами Вивекананда - том 3

Търсени думи

Отказ от отговорност: Celextel създаде тази Веданта духовна библиотека с благородното намерение да направи тези индийски духовни съкровища достъпни за всички. Celextel полага абсолютна грижа за поддръжката на този уебсайт и Celextel не носи отговорност за каквито и да било грешки или неточности. Тези онлайн книги са само с информационна цел и не трябва да се тълкуват като предоставяне на професионални съвети по какъвто и да е начин. Читателите трябва да упражняват собствена преценка и да се позовават на оригиналния източник за всички практически цели.
Разпространението, публикуването и неразрешеното копиране на тези онлайн книги без предварително разрешение на съответните автори, издатели или преводачи са забранени.
Авторско право © 2002-2025 Celextel Enterprises Pvt. Ltd. Всички права запазени.
Тема за иновации от Cagintranet ** Задвижвано от GetSimple
RSS емисия на духовната библиотека на Веданта
XML карта на сайта на духовната библиотека на Веданта